

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 50. SZÁM 2012. DECEMBER 15.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

A TUDÁS HATALOM

**A GAZDAGOK „IGAZSÁGA” A FEUDALIZMUST IDÉZI. VAN PÉNZED?
MINDEN A TIÉD LEHET. SZEGÉNY VAGY? MENJ CSELÉDNEK!
„A TUDÁS HATALOM.” CSAK MAGUKNAK AKARJÁK.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

AMIHEZ KEVESEK AZ ORBÁNI REFORMOK

Párizsban, a Louvre udvarán olvasható, hogy a Rue de Rivoli-n elterülő szárnyat, amely évtizedeken át a pénzügy-minisztériumé volt, Mitterand elnök adta át a kultúra céljaira. Mitterand okos volt. Tudta, hogy a francia elnökök többségére pár év múlva a kutya sem fog emlékezni, bármit is tettek a francia frankért, a reformokért, a virágzásért. De rá igen, mert ő volt az, aki a kultúrának áldozott az állam birtokaiból. A politika teljesítményét elfújja a szél. Ami marandó, az a tudás, a szellem, a kultúra.

Nos, a mostani magyar kormány, úgy látszik, hiányában van Mitterand bölcsességének. Drasztikusan lecsökkenti az államilag támogatott egyetemi képzést, lényegében bevezeti a fizetett felsőoktatást, egyetemeket zár be, nos, ez már több mint politikai hiba. Ez szellemi szűklátókörűség, sőt nemzetrontás. Nem amiatt aggódom, hogy a mai közélet hangos szereplőire pár év múlva senki sem fog emlékezni. Legyen ez az ő bajuk! Az igazi gond, hogy a nemzetet fosztják meg a fejlődés legfontosabb elemétől, a „kiművelt emberfőktől”.

Néha nehéz megérteni, hogy miért is következett ez be. Két éve minden olyan szépen indult. Túl egyszerű lenne azt mondani, hogy minden, ami jó volt, nem volt több mint választási ígéret. Biztos, hogy ebben is van igazság, de többről is szó van. Valójában úgy tűnt, hogy a választási győzelem nagyszerű távlatokat nyit meg. Kiszabadítja a pénz, a külföldi tőke rabságából a magyar szellemet, a magyar ember belső forrásait. Sokan hittek ebben. Három emberből kettő hitte, hogy ez így is lesz.

Nem ez következett be. A kormány a nyugatot hibáztatja. A valóság azonban más és jóval sokrétűbb.

Jevgenyij Tarle, a sztálini időszak talán legkiemelkedőbb szovjet történésze tanulságos megjegyzést fűzött Napóleon-monográfiájához. Napóleon könnyedén győzhetett volna, az orosz cári birodalom is összeomlott volna, ha a francia császár egy dolgot megtesz. Ha Napóleon 1812-ben bejelenti, hogy megszünteti Oroszországban a jobbágyság intézményét, az orosz muzsik maga rohant volna neki földesurának. Napóleon meglehetett volna, hiszen a Francia Forradalom fia volt. De nem tette meg. Ő a feudális Oroszországot katonailag akarta legyőzni, és nem forradalmat akart a cár országában. Napóleon a francia tőkésosztály képviselője maradt, és nem tudott túllépni osztálykorlátjain.

Nos, Orbán és csapata sem tudott, és ma sem tud túllépni saját korlátjain. Nem tudja függetleníteni magát attól, hogy az egész egykori Fidesz Soros György gyermeke. Eleinte az újjászülető magyar tőkésosztály rohamcsapata, majd a polgári egység megteremtője. Ízig-vérig a kapitalizmus pártja.

A Fidesz a társadalom óriási szellemi és emberi tartalékait szabadíthatta volna fel, ha hajlandó hidat teremteni a szocialista múlt és a tőkés jelen között. De nem volt hajlandó. A saját tőkés bázisa lelki világának ápolása fontosabb a közös nemzeti pontok megtalálásánál. Nem csak nem keresi ezeket a pontokat, de kizárólagos tulajdonának tekint olyan dolgokat, mint a nemzeti lobogó, a nemzeti érzés, de még a történelem is.

A Fidesz saját osztálya gazdagodásának fogja lett. Könnyörtelenül sorsára

hagyja azokat, akik nem képesek a tőkés viszonyok között túlélni. Nincs szüksége a szegény rétegekre, amelyek csak ballasztot jelentenének az orbáni bárkán. Nincs szükség a nyugdíjasok zömére sem. Minek is? Csak föleszik azt, amit az aktív társadalom kínkeservesen megtermel.

A fiatal, erős nemzedékek jöhetnek, de csak módjával. Olyan mihasznákra, akik mögött nem áll erős szülői ház, akiknek gondot okoz, hogy pár évig nem dolgoznak, az ilyen nem kell.

Nem kell a cigány sem, mert csak bajt okoz. Egyébként, ismered őket, följönnek azok maguktól is az orbáni bárkára. Így legalább egy részük elmarad az özönvízzel.

A Fidesz nem tudott túllépni osztálykorlátain, és – ahogyan ez Napóleon esetében is történt – nem tudott más jellegű energiaforrásokat beindítani. Az eredetileg kiváló szándékaik megvalósításához szembe kellett volna menni egy olyan társadalom törvényeivel, amelyben csak egy Istent ismernek, a pénzt.

De legyünk igazságosak! Talán meg is próbálták. Talán csak túl korán meghátráltak. Talán nem volt elég erős hozzá a csapat. Talán nem volt a szellemi, intellektuális háttér, s a család, a kollégista társak önmagukban kevesek akkor, amikor a társadalom erőforrásaira lenne szükség. Talán a külvilág koppanzott nagyot a fejükre.

Lehet azonban más is. Talán azért nem képesek a saját társadalmuk törvényszerűségeivel ellentétes döntéseket hozni, mert nem is lehet. Talán a nemzet érdekei nem is érvényesíthetők a pénzzel szemben. Talán azért tűnik az egész egy óriási kudarcnak, mert a tőkés válságból nincs tőkés kiút. A tőkés válságot nem lehet a tőkés gyógymódokkal kezelni. Talán mélyebb változásokra van szükség, mint az orbáni reformok. Egy új társadalomra, az ember, a kultúra, a tudás, a munka társadalmára. És ez nem is talán, ez egészen biztosan így van.

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A jövő évi költségvetésről kedden a költségvetéshez benyújtott két, zárószavazás előtti módosító indítványról döntöttek. A kormánytöbbség támogatta Matolcsy nemzetgazdasági miniszter módosításait, így egy tollvonással kétszáz milliárd forinttal, 650-ről 840 milliárd forintra növelték a jövő évi tervezett hiányt. A kormány visszafogta korábbi derülését is, már csak egy százalékos növekedéssel, ezzel szemben viszont már öt százalék feletti inflációval számolnak.

Munkáspárt: Ne legyenek kétségeink, a kétszáz milliárd forintot tőlünk fogják „hiányba tenni”. Látjuk, az oktatás már összeomlóban, de várhatóan tovább rombolják az egészségügyet, megvonják a legkülönbözőbb szociális juttatásokat, a kultúrát pedig lassan kivonják a köztudatból. De legalább konkrétan tudjuk, hogy nem lesz növekedés – vagyis, például a közműadó miatt – további magyar kis- és középvállalkozások mennek tönkre, szüntetnek meg munkahelyeket. Az infláció pedig – hát hol lepődünk már meg azon, hogy megint minden drágább lesz?!

2. Rogán Antal javaslatára azok a külföldi állampolgárok, akik legalább 250 ezer euró értékben magyar államkötvényt vásárolnak, tartózkodási engedélyt kaphatnak, az így megszerzett dokumentummal pedig letelepedési engedélyt is kérhetnek.

Munkáspárt: Szép is az, ha külföldi, gazdag állampolgár szimpatikus desztinációnak tartja Magyarországot. A probléma, hogy ennyi pénzzel nem tudjuk elképzelni, ki és miért jönne szép hazánkba, azon kívül, hogy szép. Megfelelő állami kapcsolatok nélkül vállalkozásra alkalmatlan, ha pedig az megvan, akkor minek a letelepedési engedély? Rengeteg más kérdés is felmerül, de egy dologtól tartunk: ez már megint nekünk fog sokba kerülni.

3. Hoffmann Rózsa hathatós segítségnek nevezte a Diákhitel2 konstrukciót, amely 2 százalékos, államilag támogatott hitelt biztosít a felsőoktatásban tanulók számára. Az államtitkár megfogalmazása szerint saját gyermekeinek és unokáinak is azt ajánlaná, hogy vegyék fel a hitelt.

Munkáspárt: Mi is nagy szeretettel ajánlanánk államtitkár asszonynak, hogy a jövőben minimálbérből avagy közmunkában végezze „áldásos” tevékenységét, s mint ilyen, gyermekeit támogassa diákhitel (vissza)fizetésében. Hogyan képzelik ezt?! Vegyen fel hitelt a fiatal, hogy tanulhasson, annak az ígérete nélkül, hogy mennyi időn belül fog tudni elhelyezkedni. De addig is törlesszen, tartson fenn albrétet, étkezzen, ruházkodjon, fizessen rezsit is. Művelődést, szórakozást ne is említsünk... Kipróbáltatnánk Hoffmann Rózsaival ezt az élethelyzetet.

4. Használhatatlan utat adott át Szijjártó Péter: a Gyulához tartozó Dénesmajor és a romániai Nagyzerind közötti, 2,55 millió euróba kerülő út átadásának szépséghibája, hogy a megnyitás után az utat betontömbökkel és sorompókkal azonnal le kellett zárni. Románia egyelőre nem tagja a Schengen-övezetnek, ezért az út csak akkor lenne használható, ha határátkelőt is építenének és biztosítanák a szükséges személyzetet.

Munkáspárt: Miért kéne gondolkodni, ha pénz-rutinból is lehet cselekedni? Nem kétséges: a fővállalkozó nem bánja a beruházást. A megrendelést aláírók sem. Van az a szabad szemmel is jól látható összeg...

5. Felszólították Semjén Zsoltot és egykori témavezetőjét, Molnár Attila Károlyt az ELTE professzorai: tisztázzák, hogyan kerültek a politikus 1992-ben írt szakdolgozatába azok a szövegek, melyeket a konzulens is publikált és a magáénak vall. A 12 professzor – többek között Semjén volt tanárai – szerint mindaddig, amíg ezt a kérdést nem válaszolják meg, a szakdolgozat nem tekinthető érvényesnek.

Munkáspárt: Micsoda feltételezés! A vallás és erkölcs normáinak Himaláján álló miniszterelnök-helyettesről illet még gondolni is! Mondjuk azt is gondoltuk, hogy a KDNP nem egy bárki által is választott párt a parlamentben, meg azt is, hogy „ne a fark csóválja a kutyát”, aztán mégis ott vannak, ahol. Figyeljék meg: amiért az ex-köztársasági elnök felállt, Semjén Zsolt véletlenül sem fog.

6. A Google 9,8 milliárd dollárnyi, az USA-n kívülről származó bevételét realizálta egy bermudai fantomcégnél, és mivel az országban a cégek bevételeit nem adóztatják meg, ezzel a trükkkel kétmilliárd dollár (több mint 430 milliárd forint) adó befizetését úszta meg.

Munkáspárt: Csak egy cég a rengeteg közül. Tobzódhatnak nálunk is. Ha csak a fele pénz megmaradna a „kasszában”, talán 27 százalékos adó sem kellene. Betiltásuk – valamiért – az illetékeseknek „nem érdeke”.

7. „98 ezer forint lesz a minimálbér, és 114 ezer a garantált bérminimum jövőre” – mondta Pataky Péter, a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének elnöke. Hozzátette: „konszenzusos megállapodás született, amelyet a munkaadók és a munkavállalók egyaránt el tudnak fogadni.”

Munkáspárt: Szívesen beszélgetnénk azzal a munkavállalóval, akit megkérdezték erről, és azt mondta, „el tudom fogadni”. De azt is tudjuk, mennyien vállalnák, csak, hogy dolgozhassanak. Lehetne ám munkahelyet teremteni, mondjuk – a fent említett – adóparadicsomos cégek helyi adózásából. Nem is keveset.

NEM A FIZETETT OKTATÁSRA!

A MUNKÁSPÁRT TÁMOGATJA ÉS SEGÍTI A DIÁKOK ELLENÁLLÁSÁT

A Munkáspárt aktivistái Szegeden és Miskolcon is segítették a tandíj bevezetése ellen tiltakozó főiskolásokat és egyetemistákat. A kormány a gazdag családok gyerekeiért tesz meg mindent, miközben kiszorítja a szegényeket. Közben a parlamenti ellenzék álságosan asszisztál a Fidesznek, lejáratva a hallgatói tiltakozást.

„Harmadnapja nem eszek,
se sokat, se keveset.
Húsz esztendőm hatalom,
húsz esztendőm eladom.”

József Attila verssorainak jegyében először Szegeden keltek fel a hallgatók. Elfoglalták a hatalom értelmetlen gögje, pozíció osztogatása által szült kormányhivatalt. Azért, mert a kormány gátlástalanul átverte a diákokat.

A hallgatók szava igaz: „Hazugság, hogy az állam mindenkinek kifizeti a felsőfokú tanulmányait ösztöndíj, részösztöndíj, diákhitel formájában!”

Az állam csak és kizárólag 10480 ösztöndíjasnak, a lakosság 1 ezrelékének fedezi a tanulmányait. Mindenki másnak tandíjat kell fizetnie, még hozzá az egyik legmagasabbat Európában. Az a Fidesz

vezette be a tandíjat, amely 2008-ban leszavaztatta a jelenleginek egy sokkal csekélyebb mértékű formáját.

A kormány retorikájával ösztönzi a lakosság még nagyobb mértékű eladósítását, hiszen a diákhitel által finanszírozott tanulmányokat „ingyenes”

felsőoktatásnak hívja. A devizahitelek sem voltak ingyen, a több milliós diákhitel sem lesz.

Hazugság, hogy az állam nem takarékoskodni akar, hanem a források hatékonyabb, eredményesebb felhasználására törekszik. Ha ez így lenne, nem szüntetné meg az államilag támogatott jogász- és közgazdász-képzéseket, hiszen ezekre a szakmákra a legnagyobb a kereslet a munkaerőpiacon. Nem zárna ki a társadalom legnagyobb részét a felsőoktatásból, egy még szűkebb elit kiváltságává téve azt. Nem vonna ki milliárdokat az egyetemekről, hogy a minőségi oktatás helyett a túlélésre kelljen koncentrálnia az intézményeknek.

A kormány szerint, amit most tesz, az „befektetés a jövőbe”. Nem. Amit most csinálnak, az biztos befektetés egy katasztrofális jövőbe. Egy olyan országot építenek, ahol csak a leggazdagabb gyerekek tanulhatnak a felsőoktatásban, ahonnan tömegesen menekülnek el a tehetséges fiatalok, ahol a diplomások aránya töredéke a fejlett országokénak, és ahol soha nem lesz fellendülés.

A Munkáspárt Szegeden azonnal állást foglalt, nem általában, konkrétan: a kommunisták támogatják a felsőoktatási intézmények színvonalának

PISZKOS FRED KÖZBELÉP?

Gyurcsány Ferenc igazolva látja kormánya felsőoktatási politikájának helyességét, szerinte az Orbán-kormány most a 2008-as népszavazáson eltörölt tandíjnál minden elemében kedvezőtlenebb konstrukciót javasol. A volt szocialista miniszterelnök, a Demokratikus Koalíció elnöke sajtótájékoztatóján nem kímélte hangzatos kifejezésektől az újságírókat, „kettős gyilkossághoz” hasonlította a felsőoktatás átalakításának tervét, mondván, az a magyar felsőoktatás és a fiatalok jövőjének „erőszakos halálához” vezet.

Csak a tények kedvéért: 2008-ban Gyurcsányék akarták totálisan felszámolni az ingyenes oktatást, nem kevés lelkesedéssel vett részt a történetben az oktatásért felelős minisztérium egykor oktatásért felelős államtitkára, Mesterházy Attila is.

Mindennek a tanulsága egyértelmű: a Fidesz, az MSZP és mindenféle csatlósszerű képződményeik fizetett oktatást akarnak. Azt akarják, hogy csak a gazdag gyereke éljen jól, ő gazdagodhasson tovább a tudással is. 2008-ban az MSZP akart tandíjat és a Fidesz tiltakozott, most ugyanezt az undorító színjátékot játsszák el ellentétes előjellel.

A cél ugyanaz: csak a pénzé legyen a tudás.

Megteszik, ha mi is hagyjuk!

helyreállítását és a túlképzés csökkentését, az egyetemi és főiskolai diploma tekintélyének emelését és az érettségi értékének megtartását. Ezzel szemben elfogadhatatlannak tartják az államilag finanszírozott helyek drasztikus csökkentését, mely a kevés pénzből élő, szegény fiatalok felsőoktatásból való kizárását jelenti.

A Munkáspárt szolidáris azzal a 40 diákkal és három oktatóval, akik elfoglalták a Csongrád Megyei Kormányhivatal földszintjét, tiltakozásképpen a felsőoktatást romba döntő intézkedések miatt. A Munkáspárt büszke a 40 bátor hallgatóra, akik méltók az egyetem 1924-ben eltanácsolt diákjához, József Attilához.

A történet lapzártáig Budapesten és Miskolcon folytatódott. A fővárosi „hídfoglalás” után Borsodban is a kormányzati hivatalt foglalták el a hallgatók. Fülöp Józsefné, a Munkáspárt megyei elnöke szinte azonnal ott volt, segítve a 70 elszánt, miskolci egyetemistát.

Ez nem valamilyen „diák-ügy”, ez mindannyiunk, gyermekeinek, unokáink jövőjéről szól.

Mindannyiunkért! ■

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

- Hozzunk létre demokratikus, világi, állami, ingyenes oktatást!
- A kötelező oktatás ideje 12 év legyen! A tankötelezettség a 18. életévig tartson!
- Tegyük elérhetővé mindenki számára az értékes kulturális termékeket!
- Indítsunk a dolgozók érdekeit szolgáló tömegsport-programot!
- Indítsunk a dolgozók érdekeit szolgáló idegenforgalmi-turisztikai programot!
- Hirdessünk zérótoleranciát a kábítószerre. Teremtsünk emberi körülményeket a függőségben szenvedők gyógyítására, és társadalmi visszailleszkedésükre!
- Érjük el, hogy az állam biztosítsa az első munkahelyhez való jogot!
- Valósítsuk meg a 35 órás munkahetet, a napi 7 órás munkaidőt!
- A gazdaság fejlesztésének stratégiai célja új munkahelyek teremtése legyen!
- Hozzunk létre a dolgozók érdekeit maradéktalanul érvényesítő munkatörvénykönyvet!
- Állítsuk vissza a nyugdíjkorhatárt a nőknél 55 évre, férfiaknál 60 évre!
- Dolgozzunk ki átfogó modern egészségügyi programot!
- Dolgozzunk ki a magyarság megőrzését szolgáló, nemzetfejlesztési programot annak érdekében, hogy minél több magyar gyerek szülessen!
- Adjunk mindenkinek alkotmányos jogot a lakáshoz, és teremtsük meg annak a feltételeit, hogy senkit se lehessen kilakoltatni!
- Érjük el, hogy a fiatalok az első lakást kedvezményesen szerezhessék meg!
- Tartsuk meg a tömegközlekedési eszközökön a 65 évnél idősebbeknél, és a 6 éven aluliaknál az ingyenes utazást, és biztosítsuk azt a diákoknak és a többi szociálisan hátrányos helyzetű munkaképes korúnak is!
- Biztosítsuk az emberhez méltó életet a vakok, mozgáskorlátozottak és más hátrányos helyzetben lévők számára!

MI IS MEGTÁMADJUK SZÍRIÁT?

Elhagyták Damaszkuszt a szíriai magyar nagykövetség munkatársai, mert a külképviselet felfüggesztette tevékenységét – közölte a Külügyminisztérium az MTI-vel. Catherine Ashton, az EU kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének szóvivője múlt hétfőn jelentette be, az unió minimálisra csökkenti diplomáciai jelenlétét Damaszkuszban. A szóvivő biztonsági okokra hivatkozott.

Nem sokkal korábban az ENSZ közölte, hogy a romló biztonsági helyzet miatt kivonja Szíriából missziójának „minden nélkülözhető külföldi tagját”, és a maradék tevékenységét a fővárosra korlátozza.

A Magyarországon tanuló szíriai diákok az igazságtalan nyugati agresszió ellen fellépő – így munkáspárti – magyarokkal együtt tüntettek szombaton. Egyre inkább úgy tűnik, hogy a NATO elhatározta a háborút Szíria ellen, egy újabb független ország kormányát akarják megdönteni.

Az Egyesült Államok forgatókönyvet javasolt Oroszországnak a szíriai válság megoldására, azzal a céllal, hogy megakadályozzák egy „esetleges felekezeti öldöklést, és a

szíriai vegyi fegyverek bevetésének kockázatát a minimumra csökkentsék”, de Moszkva nem ért egyet az amerikaiak által neki szánt szereppel – írta kommentárjában a Kommerszant című befolyásos orosz napilap.

Aligha véletlenül, az amerikai retorika kísértetiesen emlékeztet a Líbiában illetve Irakban használthoz. Se itt, se ott nem találtak vegyi fegyvereket...

Alighanem az is csak a Karácsony előtti csodák kategóriájába tartozik, hogy az amerikai kormány arra készül, hogy Aszad elnök bukásának meggyorsítása érdekében hivatalosan elismerje a szíriai ellenzék mérsékelt részét.

A The Washington Post értesülései szerint az amerikai diplomácia a nyugati és arab diplomaták marrakeshi tanácskozásán a szíriai nép „egyetlen törvényes képviselőjének” ismeri el a Bassár el-Aszad elnök rezsimje ellen harcoló csoportokat tömörítő, Szíriai Forradalmi és Ellenzéki Erők Nemzeti Koalíciója nevű szervezetet.

A Nyugat újabb agresszióra készül, aminek mi is részesei lehetünk. Ismét magyar katonákat küldhetnek gyilkolni egy igazságtalan, értelmetlen és velejég aljas ügy miatt!

LEPJÜK MEG SZERETTEINKET ÉS TÁMOGATÓINKAT MUNKÁSPÁRTI AJÁNDÉKOKKAL!

Közeledik az év vége. Az ajándékozások, kedveskedések és az új esztendő ideje. Idén több igényt igyekszünk kielégíteni: falinaptár, kártyanaptár, karácsonyi képeslap, kulcstartó és ruhára varrható embléma, valamint jelvény is kapható a párt Baross utcai központjában. Adjuk ajándékba, emléke: egy rövidfilm a munkásmozgalom aranybányájából. Legyen boldogabb és bizakodással teli új évünk! Kezdjük az új évet munkáspárti ajándékokkal!

A RENDSZERREL VAN A BAJ!

MUNKÁSPÁRT
2013

ÉLHETŐ MAGYARORSZÁGOT, KÖZÖSSÉGI TÁRSADALMAT! EZT TÜZTE KI CÉLUL A MUNKÁSPÁRT ÚJ PROGRAMJA

Munkáspárt www.munkaspарт.hu 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

JANUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1. Feltámasztás	2. Ábel	3. Bergrész Csütörtök	4. Lema Útca	5. Sion	6.
7. Adria Feltámasztás	8. György	9. Munkáért	10.	11.	12.	13.

FEBRUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1. Igazság	2. Adria Feltámasztás				

MÁRCIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1. Adria	2. A Kommunizmus alapjai, 1913	3. Károly		

ÁPRILIS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1. Munkáért	2. Ábel	3. Adria Feltámasztás	4. Bergrész Csütörtök	5. Vitor	6. Munkáért	7. Sion
8. Duna	9. Munkáért	10. Adria	11. Adria Feltámasztás	12. Csütök	13. Adria	14. Duna
15. Munkáért	16. Munkáért	17. Munkáért	18. Munkáért	19. Munkáért	20. Munkáért	21. Munkáért
22. Munkáért	23. Munkáért	24. Munkáért	25. Munkáért	26. Munkáért	27. Munkáért	28. Munkáért
29. Munkáért	30. Munkáért					

MÁJUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1. Munkáért	2. Zsigmond	3. Sion	4. Adria Feltámasztás	5. György
6. Adria Feltámasztás	7. Csütök	8. Munkáért	9. György	10. Adria Feltámasztás	11. Sion	12. György
13. Adria	14. Munkáért	15. Munkáért	16. Munkáért	17. Munkáért	18. Munkáért	19. Munkáért
20. Munkáért	21. Munkáért	22. Munkáért	23. Munkáért	24. Munkáért	25. Munkáért	26. Munkáért
27. Adria	28. Munkáért	29. Munkáért	30. Adria Feltámasztás	31. Munkáért		

JÚNIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1. Sion	2. Adria Feltámasztás
3. Munkáért	4. Munkáért	5. Munkáért	6. Adria Feltámasztás	7. Munkáért	8. Munkáért	9. Adria Feltámasztás
10. Munkáért	11. Munkáért	12. Munkáért	13. Munkáért	14. Munkáért	15. Munkáért	16. Munkáért
17. Munkáért	18. Munkáért	19. Munkáért	20. Munkáért	21. Munkáért	22. Munkáért	23. Munkáért
24. Munkáért	25. Munkáért	26. Munkáért	27. Munkáért	28. Munkáért	29. Munkáért	30. Munkáért

SZTÁLIN

JOSZIF VISSZARIONOVICS DZSUGASVILI ÉVFORDULÓJÁRA

Az egyetemes történelem egyik legvitatottabb személyisége J.V. Sztálin. 1953 márciusában bekövetkezett haláláig bálványozták, eszményítették, halála után megkezdődött detronizálása (az SZKP XX. kongresszusa).

Ettől az időtől szitokszó lett, minden idők legnegatívabb politikusa, Hitler szövetségese.

Ez a fordulat sokkolta az embereket, kiváltképpen a kommunistákat. Aki kitarzott mellette, „sztálinistának” bélyegezték, szélsőbaloldalinak, a leninista mozgalom ellenségének. „Vonalas”, a mi körünkben csak az lehetett, aki elhatárolta magát személyétől, káros tevékenységétől, a törvénsértésektől és a személyi kultusztól. Ez az antisztálinista pálfordulás kapóra jött a forradalmi marxizmus ellenségeinek: íme a kommunizmus, íme a kommunista! Megszületett a Lenin és Sztálin szellemében kivégzett 100 milliós áldozat

teóriája, irányvonala egy sorba került a nemzeti szocializmussal, a szélső-jobboldallal.

Ismerjük be, ebben szerepet játszott Hruscsov leleplező fellépése, de maga az őt követő nemzetközi kommunista mozgalom is. Hruscsov hibája volt, hogy Sztálin személyét, tevékenységét minden árnyaltság nélkül kezelte: ha eddig maga volt a tökély, ezek után maga lett minden hiba forrása.

Eddig elválasztottuk Lenint Sztálintól, ma egyesítjük őket? Kétségtelen, nagyon megérett az idő arra, hogy megjelöljük Sztálin helyét a történelemben.

Ezt a munkát nekünk kell elvégeznünk, nem bízhatjuk polgári ellenségeinkre. Tőlük nem várhatunk tárgyszerűséget, reális megítélést, ha egy kapitalistaellenes irányzatot kell jellemezniük. Náluk nincsen különbség Lenin és Sztálin, vagy Kun Béla között. Ők a kommunizmust, s képviselőiket „mint olyat” totálisan ítélik

el. Ezt az egész kérdéskomplexumot nem tekintik tudományos jellegűnek, hanem politikai és propaganda feladatnak.

Marx vonatkozásában még folynak száználmas kísérletek a marxizmus megsemmisítésére, (az utcaneveket is eltörlik!), de Lenin, Sztálin, stb. esetében másról van szó: ez utóbbiak kriminológiai esetek, melyek felszámolása a belügy dolga.

Sztálin személyének „rehabilitációja” azonban nem lehet differenciálatlan. Érényei nem kerülhetnek előtérbe úgy, hogy ezúttal elhallgatjuk bűneit, hibáit.

A kettő nem egyforma súllyal, de egy emberben jelentkeztek – mondhatnók: az érem egymástól elválaszthatatlan két oldalaként. Bármelyik felét hanyagoljuk el, máris egy használhatatlan, hamis Sztálin-képet kapunk, mely felér a kommunista mozgalom meghamisításával. Ebbe a hibába még egyszer nem eshetünk, mert ez magának az ügynek a hitelét, vonzerejét teszi tönkre.

Sztálin több elvtársával együtt jelentős szerepet játszott Lenin mellett, a szocialista forradalomban, az intervenció és a polgárháború leverésében, a szovjet állam és közigazgatás kiépítésében, a szocialista ipar, mezőgazdaság, a kultúra és egészségügy megteremtésében. Nem lehet megtagadni tőle azokat az érdemeket, melyeket a Nagy Honvédő Háborúban a fasiszta hatalmak leverésében, a Szovjetunió újjáépítésében, Európa új rendjének kialakításában és az immár több mint fél évszázad óta tartó egyetemes békében szerzett.

Ha a szovjet emberek életében bekövetkezett nagy minőségi változásokról esik szó, ebben történt irányító közreműködéséről sem szabad megfeledkezni. Ez volt az „egyik” Sztálin.

Igaz, a másik serpenyőben súlyos hibákat és bűnöket találunk, melyeket még akkor sem szabad lebecsülnünk, ha az ellenség tendenciózus túlzásai felnagyították. Nem hallgathatunk a gazdaságpolitikában elkövetett, torzító, olykor a lakosságot sújtó hibákról, a nagyipar, a hadiipar – az ország anyagi helyzetét, egyensúlyát megzavaró – aránytalanságairól, a tudomány és művészet mozgásterét szűkítő korlátozásokról, szűklátókörűségről.

A bűnök felsorolását ezúttal mellőzném, (csak) erről eddig sok szó esett.

A személyi kultusz sugalmazása a szovjet tömegek történelmi szerepét homályosították el, olyan szemléletet gerjesztve, miszerint maradjanak a traktornál, vagy a satupad mellett, mert felülről, nélkülük (de érdekükben) mindent bölcsen elrendeznek. A bölcs vezér egyedül mindent megold.

A legfájóbb seb a törvénysértések súlyos következményei voltak. Ezek taglalásától most eltekinthetünk, anélkül azonban, hogy Sztálinnak e vétkeit megbocsátanók. Ez volt a „másik” Sztálin.

Helyezzük a hangsúlyt érdemeire, mert olyan események élére állt, melyek a szovjet és a nemzetközi történelem megváltoztatásának nagy ösztönzői voltak.

Ne öntsük ki a fürdővízzel együtt a csecsemőt is! Súlyos hibáinak és bűneinek kritikusai maradunk, de nagy érdemeinek követői és tisztelői is.

HEGEDŰS SÁNDOR

IDÉZETEK SZTÁLINRÓL

„Sztálin a győzelem szimbóluma. Nem csak azé, hogy bevettük Berlint, s megszabadítottuk a világot a náci pestistől. Sztálin mondta: „a Szovjetuniót bírálják, hogy nem tartja be az emberi jogokat. De kérдем én, mi ez a jog? A munkához, a megélhetéshez, a tanuláshoz és az egészséghez való jog, vagy csak a papíron létező nyugati tőke ellenőrizte szabadság? A szovjet hatalom az elsőt választotta. Akik ma bírálják, s halálom után meggyaláznak, ezért teszik.” Miért van az, hogy a tőkés média támadásai ellenére Lenin és Sztálin még mindig elképesztően népszerű az orosz társadalomban? Csak egy példát idéznék fel: 2009-ben „Oroszország neve” címmel forgattak egy műsort, bárki szavazhatott, kit tart meghatározónak és szimpatikusnak az ország történetében. Nekem megadott az, hogy Lenint „védjem”. Eleinte minden békés és nyugodt volt. Aztán láss csodát, a tévénézők és Internet-szavazók éppen Lenint és Sztálint hozták ki az első helyekre. A vetélkedő szervezői ekkor elkezdtek „szervezni”, javítani kellett az eredményeken. Nem sikerült, bármennyit is esaltak, a bolsevik párt két vezetője nem került ki a legnépszerűbb orosz személyiségek köréből. Ott volt Lenin is, Sztálin is. Miért? Mindketten a dolgozó népet szolgálták. Ezek üres szavak lennének, ha nem a társadalom többsége emlékezne rájuk úgy, mint akik a dolgozó ember érdekeiért tettek. Lehet különbséget tenni Lenin és Sztálin módszerei között, de mindketten egy célt szolgáltak. Számunkra nincs Lenin vagy Sztálin, hanem Lenin és Sztálin van. Meggyőződésem: az orosz dolgozó emberek is így gondolják.”

(Gennagyij Zjuganov, az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának elnöke)

„Sztálint ma azok támadják, akik félnek a szovjet hatalomtól, a dolgozó emberek hatalmának visszatérésétől. Ő legyőzte ezeket, ezért rettegik!”

(Viktor Tyulkin, az Orosz Kommunista Munkáspárt elnöke)

„Sztálin átvette Oroszországot faekével és átadta atomfegyverrel.”

(Winston Churchill, Nagy-Britannia miniszterelnöke)

„Szerintem jobban volt informálva, mint Rooseveltt, realistább volt, mint Churchill, és sok tekintetben ő volt a legsikeresebb e háború vezérei közül.”

(Averrel Harriman, moszkvai orosz nagykövet)

„Amikor eljöttünk Sztálintól, az egyszerű, a halhatatlan, a zseniális, de hús-vér embertől, éreztük, hogy el fog múlni ez a nehéz kor, és ő teszi majd, hogy elmúljon.”

(Milovan Gyilas, jugoszláv politikus)

KIM DZSONGILRE EMLÉKEZIK A KOREAI NÉP

Dokumentumfilmekkel, műveinek izléses új gyűjteményével és megannyi gyűléssel emlékeznek ezekben a napokban a KNDK-ban a koreai párt, az állam és a hadsereg egykori vezetőjére. Egy esztendeje hunyt el Kim Dzsongil, aki 1994 és 2011 között vezette a Koreai Munkapártot és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot. Életútját nagy tisztelet övezi ma is a KNDK-ban.

Kim Dzsongil apja, Kim Irszen elhunyt után vette át a KNDK vezetését, és a legnagyobb megoldandó feladata az ország politikai stabilitásának biztosítása volt. Gondoljunk csak bele! Európában ekkora már lezajlottak a tőkés ellenforradalmak, a Szovjetunió és a többi szocialista ország eltűntek a térképről. Az Egyesült Államok a vezetésváltást igyekezett arra használni, hogy a KNDK-ban ugyanezt a folyamatot végigvigye, fellazítsa a KNDK társadalmát, szembeállítsa egymással a különböző erőket, és végül megdöntse a koreai szocializmust. Az amerikai igyekezetnek nagyon egyszerű oka volt: a KNDK stratégia helyen fekszik, Oroszország, Kína, Japán szomszédságában, s innen „belátni” a Távols-Keletet.

Kim Dzsongil történelmi érdeme, hogy képes volt a Koreai Munkapárt, a Koreai Néphadsereg, a KNDK állami tényezői között az új helyzetben új egységet kialakítani. Döntöttek, hogy folytatják a szocializmus építését, azaz nem engednek teret a rendszerváltó törekvéseknek, amelyek Kelet-Európát szétzúzták. Vállalták a folyamatosságot Kim Irszen életművével, nem tagadták meg, nem értékelték át azt önértékükre való támaszkodás elvét. Az új egység működött, az emberek tudomásul vették. A KNDK belpolitikai stabilitása 17 éven keresztül fennmaradt, annak ellenére, hogy súlyos természeti csapások érték az országot, és rendkívül nagy problémákkal kellett szembenézni az energiaellátás terén, de még az emberek napi szükségleteinek kielégítésében is.

Kim Dzsongil nevéhez fűződik a Songun-szocializmus megalkotása, amely azt jelenti, hogy a társadalom építésében központi erővé tették a hadsereget. Ez - eltérően a tőkés propaganda állításától - nem katonai diktatúrát jelent. A KNDK vezetése felismerte, hogy a hadsereg

a legszervezettebb erő, és ezt az erőt kell felhasználni a társadalom és az állam építésére. A KNDK hadserege ezért mind a mai napig részese a nagy építkezéseknek, foglalkoztatja és képi a fiatalok nemzedékeit.

Kim Dzsongil irányítása alatt jelentős fejlődés ment végbe a koreai gazdaságban. Javult a közellátás, noha igen súlyos problémák maradtak fenn. A tudományos és gazdasági erőfeszítések lehetővé tették a koreai nukleáris program kifejlesztését. A KNDK vezetése kezdettől fogva hangsúlyozta, hogy a nukleáris potenciálját békés célokra kívánja felhasználni.

Az elmúlt 17 évben óriásit fejlődött az oktatás és a művészeti élet. A KNDK jelentős sikereket ért el a sportban, igen jelentős összegeket fordít e célokra.

A koreai vezető 17 éve alatt nem egyszer kellett szembenéznie az USA támadásaival. A KNDK sikerrel vette az akadályt. Az amerikaiak által kierőszakolt szankciók ellenére sikerült megőrizni a KNDK politikai és gazdasági függetlenségét. Kim

Dzsongil egyre javuló viszonyt alakított ki Oroszországgal. Felismerte, hogy Kína stratégailag érdekelt a szocialista KNDK megerősödésében, és elérte, hogy Kína és a KNDK között nagyon szoros együttműködés alakuljon ki.

Kim Dzsongil idején előreléptek a nagy nemzeti cél, a koreai nemzet újraegyesítésében. Az 1953-as koreai háború óta először több területen kontaktus alakult ki a két ország között, ami végül elvezetett a két Korea közötti csúcstalálkozóhoz.

Kim Dzsongil betegségéről sokat beszéltek a KNDK-ban is. A koreai népet mégis váratlanul érte távozása. Örökebe Kim Dzsongun lépett, aki Kim Irszen és Kim Dzsongil eredményeire támaszkodva a koreai szocializmus folytatását, egy új, korszerűbb és gazdagabb KNDK megeremtését tűzte ki célul.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben fejezte ki a Munkáspárt szolidaritását Kim Dzsongunak.

BASTA! ELÉG VOLT!

A PORTUGÁL KOMMUNISTA PÁRT, EURÓPA EGYIK MEGHATÁROZÓ POLITIKAI SZERVEZETE LESZÖGEZTE, A MARXIZMUS-LENINIZMUS A MEGOLDÁS, NEM LEHET ENGEDMÉNYEKET TENNI

A múlt hétvégén tartotta 19. kongresszusát a Portugál Kommunista Párt. Lisszabon Almada elővárosára nem véletlenül került választás, hiszen 1974, Antonio Salazar fasiszta diktatúrájának megdöntése óta a kommunisták irányítják a kerületet. A portugál párt története persze már önmagában historikus emlékeket ébreszt: 1924 és 1974 között, majd egy fél századon keresztül illegalitásban harcoltak, a mai párt fegyelmezettsége és megalkuvásra képtelensége innen eredeztethető.

A portugál kommunisták állítják, minden a tőkének, a tőkével megalkudó szociálliberális erőknél tett engedmény a dolgozó embereknek árt, elfogadhatatlan, a munkásmozgalom elárulása. Ez nem azt jelenti, hogy konkrét ügyek és célok érdekében nem kell és lehet együttműködni a dolgozó emberek érdekeit védő legkülönbözőbb szerveződésekkel. Azonban kizárja a párt elveinek, a bérből és fizetésből élő emberek ügyének védelmében tett kompromisszumokat, a „válság miatti összefogás és áldemokrácia” érdekében.

A Portugál Kommunista Pártnak jelenleg több mint 60 ezer tagja van, közülük 1220 küldött és majd 2000 aktivista, a párt „hőse” vett részt a kongresszuson. Ott voltak a testvérpártok küldöttségei is, így a portugálokkal hagyományosan kitűnő kapcsolatokat ápoló magyar Munkáspárt is ott volt a meghívott 57 kommunista szervezet között.

A kongresszus újra a párt vezetőjévé választotta Jerónimo de Sousát, s hitet tett a marxizmus-leninizmus mellett. Aligha véletlen, hogy a küldöttek jövőre annak az Alvaro Cunhálnak százéves születési évfordulóját ünneplik meg, aki a párt vezetőjeként évtizedekig ellenállt az „eurokommunizmus” megalkuvó csáb-szavának.

A portugál kommunisták új jelszót is elfogadtak: É tempo de dizer BASTA! Azaz „Itt az ideje kimondani, ELÉG!” Határozott nemet mondott a szervezet az Európai Unió „válságkezelésére” is.

Jerónimo de Sousa szerint a kommunisták hazafias nemzeti programot kínálnak, amely kivezetheti a válságból az országot, szemben a tőkés kormányokkal, amelyek nemzeti katasztrófába kergetik Portugáliát.

A SZABADSÁG MEGJELENÉSÉRŐL

Ezúton tájékoztatjuk Kedves Előfizetőinket, hogy A Szabadság december 21-i, ünnepi száma után az újság legközelebb 2013. január 4-én jelenik meg.

Megköszönve A Szabadság-futárok egész évi kitartó és áldozatos munkáját, tisztelettel jelezzük, hogy december 28-án „szabadnapot” tartunk, a következő újságért január 4-én várjuk őket szeretettel.

A Szabadság szerkesztősége

DOLGOZNAK AZ EURÓPAI UNIÓBAN - EZT FIZETJÜK?

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.